Dubovania, ktorí nás predišli na večnosť od spomienky v roku 2019

Vonku poletuje lístie a vo vzduchu cítiť vôňu jesene.

Prichádza pomaly a okrem chladnejšieho počasia prináša aj sviatok všetkých svätých. Je to sviatok kedy si spomíname na našich drahých zosnulých, ktorí nás predišli do večnosti a spia spánkom pokoja.

Milostivý Bože, tu na tomto cintoríne odpočívajú mnohí zosnulí, ktorých som poznal, ktorí mi boli blízky, ale aj veľa tých o ktorých som ani nepočul. Sú tu uložené ich telesné pozostatky a verím, že ich jedinečná osobnosť už našla svoj pokoj. Zostala nám iba spomienka na ich dobré skutky, dobré rady, či príklad života.

V týchto dňoch viac ako inokedy myslíme v modlitbách na svojich drahých zosnulých a prosíme za ich duše.

Keď strácame milovanú osobu, stojíme nad hrobom či pri cintorínskom kríži, uvedomujeme si vlastnú zraniteľnosť. Vtedy si v mysli preberáme, ako konáme vo svojom živote. Čo by sme mohli urobiť lepšie, a v čom by sme sa mali zmeniť a zároveň si namýšľame , že ešte máme čas. Ale koľko? Možno rok, mesiac, týždeň či deň a možno už iba hodinu. Máme čas, ktorý nám dáva oslávený Pán, aby sme sa stihli pripraviť, aby sme mu keď príde naša jeseň mohli odovzdať zdravú a hojnú úrodu.

Dnes darujeme spomienku našim spoluobčanom, ktorí nás za posledné dva roky opustili a ich blízkym nesmierne chýbajú.

S láskavým súhlasom pozostalých uverejňujeme nasledujúce rozlúčky so zosnulými.

Peter Minárik

***2.12.1972 +12.12.2020**

Niekto múdry raz povedal, že človek skutočne zomrie až vtedy, keď nebude na svete nikoho, kto by si na neho spomenul. Staňme tými, na ktorých sa nezabúda! Prebývajme v ľudských srdciach, rozdávajme druhým radosť a lásku.

Vo veku 48 rokov nás opustil pán **Peter Minárik**.

Spi sladko svoj večný sen.

6 moja duša očakáva Pána
väčšmi ako strážcovia dennicu.

Ž 130: 6

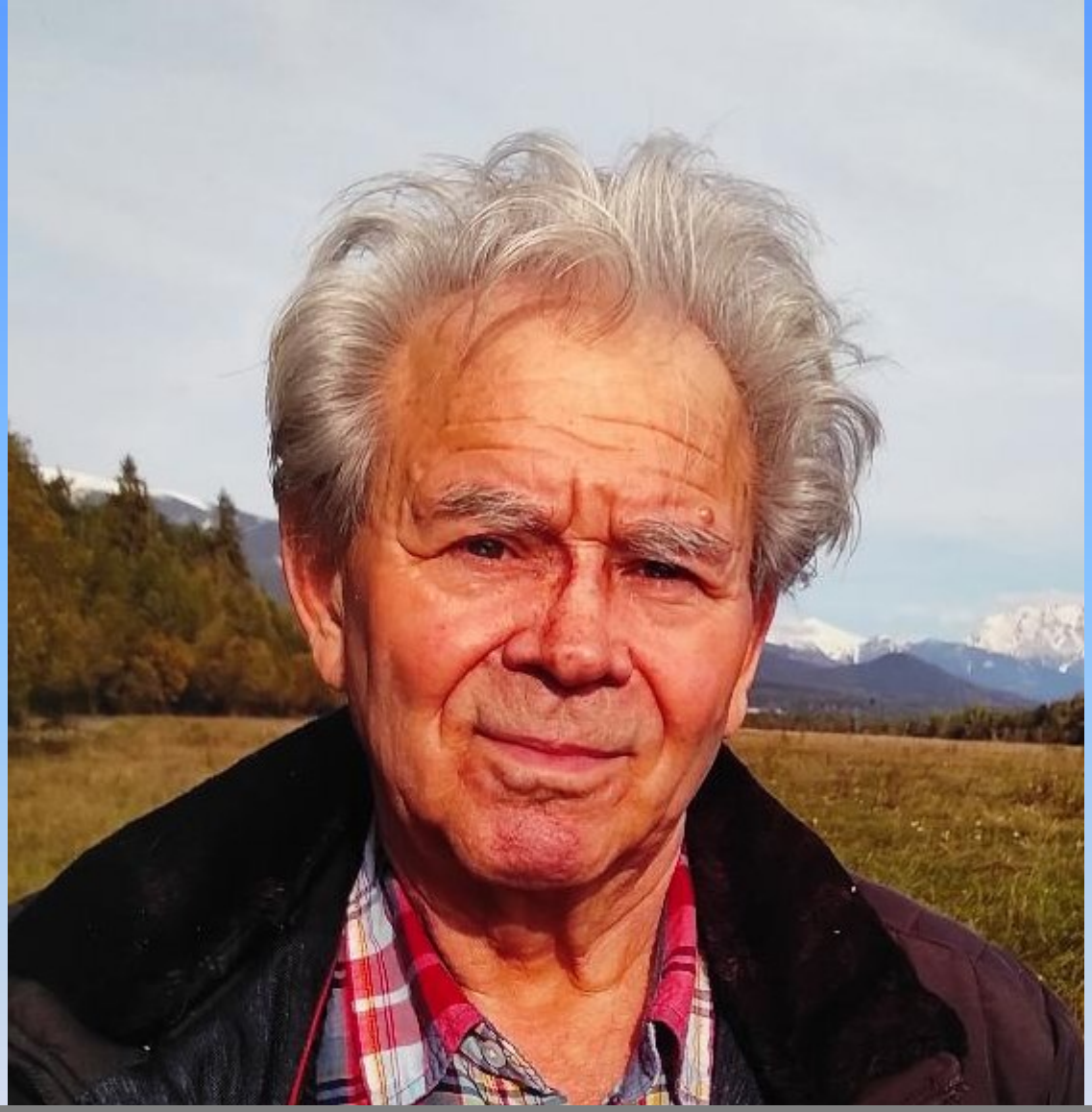

Ľudovít Priecel

***28.3.1932 +20.12.2020**

Človek je ako strom. Vyklíči, vyrastie a vytratí sa.
Svojim životom však zúrodní tento svet.
Dotykom, úsmevom, objatím a spomienkou.

Vo veku 88 rokov nás opustil pán **Ľudovít Priecel**.

Odpočívajte v pokoji.

Bože, vyslyš moju modlitbu a vypočuj slová mojich úst

Žalm 54:4

Karol Pokojný

***07.10.1950 + 30.03.2020**

Všetci vieme, že naši blízky sú iba darom, ktorý nám bol požičaný a žiaľ, raz ho musíme vrátiť. No i tak nám kúsok tohto daru zostáva, zostala nám spomienka.

Vo veku 69 rokov nás opustil pán **Karol Pokojný**.

Odpočívaj v pokoji a snívaj svoj večný sen.

6 Do tvojich rúk porúčam svojho ducha, Ty si ma vykúpil, Pane, Bože verný.

Ž 31:6

Júlia Glozneková

***29.10.1933 + 06.05.2020**

Každý z nás nesie svoj kríž. Často kríž ľudskému zraku neviditeľný. Odložíme ho až k nohám Večného Otca a sme vďačný každému, kto nám ho pomohol niesť.

Vo veku 87 rokov nás opustila

pani **Júlia Glozneková.**

Odpočinutie večné daj jej Pane.

4 I keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého,
lebo ty si so mnou.

Žalm 23:4

Ladislav Ovčiarik

***25.03.1945 + 25. 06. 2020**

Tak rýchlo prišiel koniec čosi sme si chceli ešte povedať no prišiel už ten čas, čas snenia. Úchytkom si ruky podáme. Úchytkom slzy utrieme. Nech nikto nevie, ako bolí lúčenie.

Vo veku 75 rokov nás opustil

pán **Ladislav Ovčiarik.**

Nech Tvoja duša spočinie vo večnej sláve.

16 No moju dušu Boh vykúpi,
z moci podsvetia ma iste vezme k sebe.

Žalm 49:16

Mária Fandlová

***13.02.1938 +1.08 2020**

Čas sa nedá zastaviť, podpisuje sa na našich tvárach vráskami a na našej duši prežitými chvíľami radosti, stretnutí, rozlúčkami, chvíľami zdravia aj choroby za ktoré bola celý život vďačná.

Vo veku 82 rokov nás opustila

pani **Mária Fandlová** (Majanka).

Nech ju milostivý Boh prijme do svojho náručia.

9 Moja duša sa vinie k Tebe, ujímaš sa ma svojou pravicou.

Žalm 63:9

Božena Rojková

***09.03.1952 + 12. 08.2020**

Keď odchádza mama vnímame len trpkú chuť bolesti, straty a osamelosti. Ale keď cíti vo chvíli lúčenia dlaň milovanej osoby, vie že život mal zmysel a môže v pokoji odísť v ústrety Božej láske.

Vo veku 68 rokov nás opustila

pani **Božena Rojková**.

Spi sladko svoj večný sen.

25 Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie i život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď
umrie.. 26 A nik, kto žije a verí vo mňa, nezomrie na veky.

Ján 11:25-26

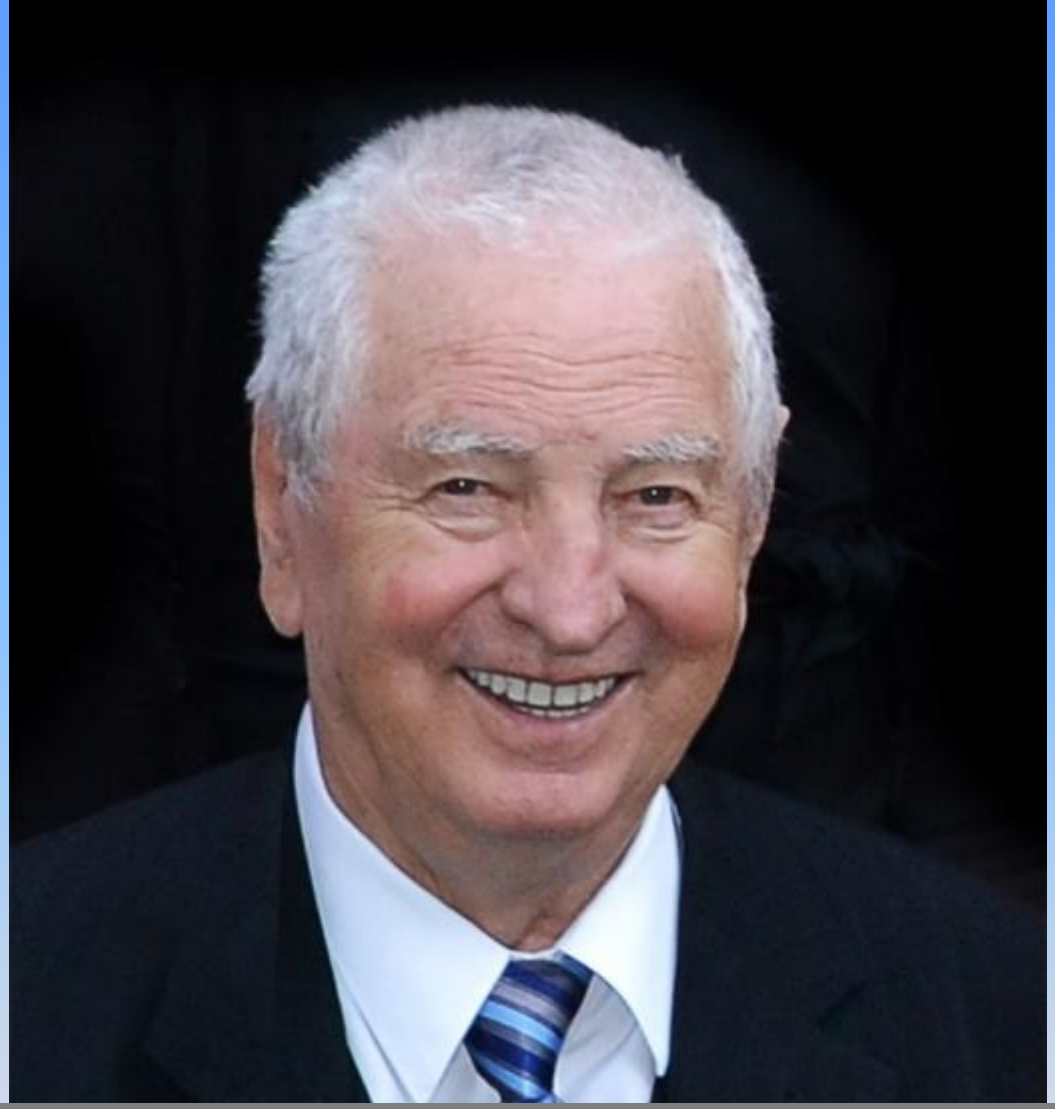

Alojz Jakubec

***21.05.1936 + 15.10.2020**

Všetko má svoj čas, každé počínanie má svoju chvíľu a čas pozemského bytia sa naplnil. Smrť nie je koniec, smrť je len nenávratno tých, ktorých sme mali radi.

Vo veku 84 rokov nás opustil pán **Alojz Jakubec**.

Nech Ťa rodná zem, ako milujúca matka, prijme do svojho náručia.

23 Ponáhľaj sa mi na pomoc, Pane, moja spása.

Žalm 38:23

Marko Jakubec

*** 26.01.1960 + 05.12.2020**

Prečo sa človek musí lúčiť so všetkým, čo mal tak rád. Prečo mu v živote stačiť musí len spomínať.

S láskou si spomíname na **Marka Jakubca**, ktorý nás po dlhej a ťažkej chorobe predišiel do večnosti vo veku 60 rokov.

Nech ho milostivý Boh príjme do svojej slávy.

2 Iba v Bohu spočiň, duša moja, lebo od neho mi prichádza spása

Žalm 62:2

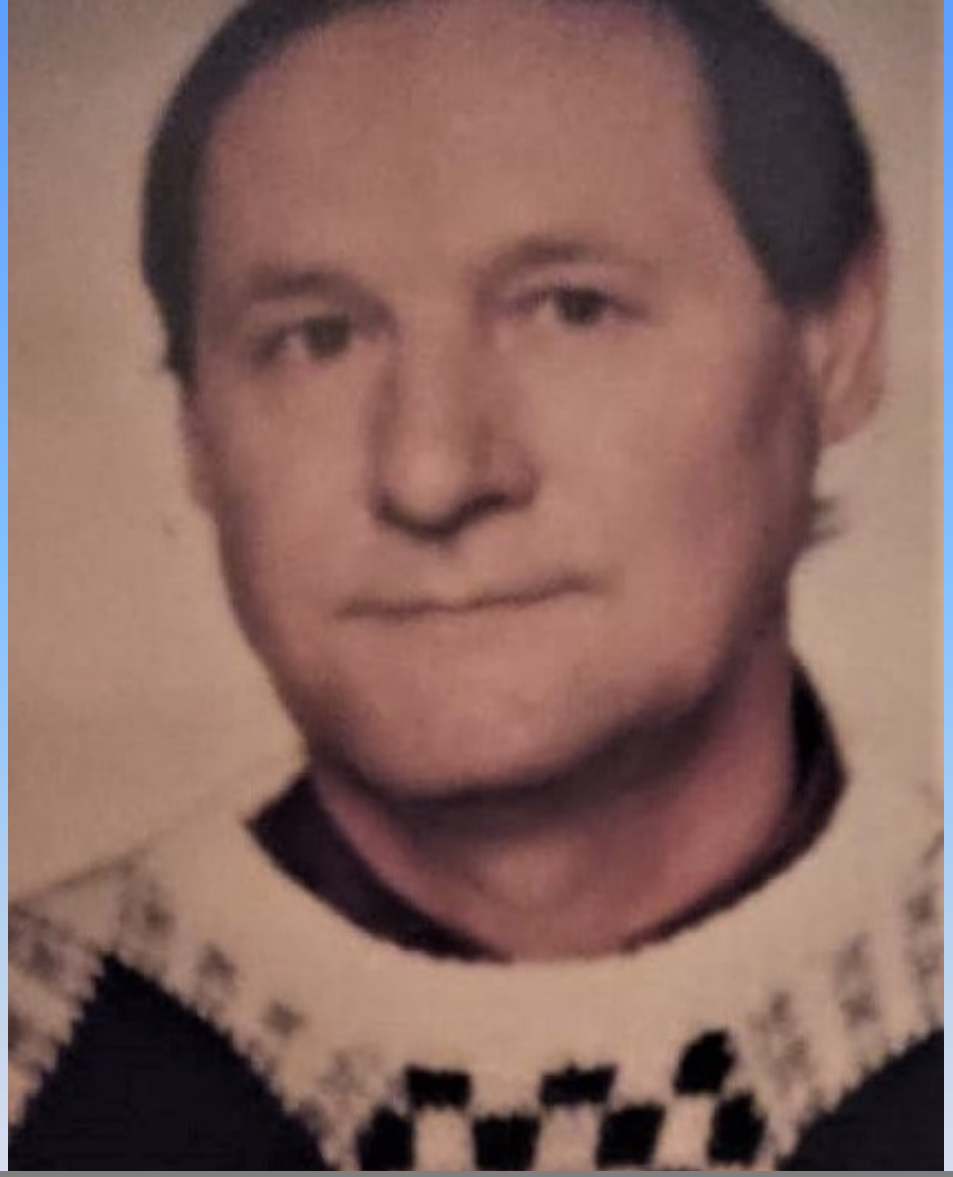

František Vacula
***29.8.1948 +24.12.2020**

Je taká chvíľa, že skončí sa život a začne spomienka. Každý život má svoj začiatok, svoje trvanie a svoj koniec. Až pri lúčení spoznáme aký drahý nám je ten s ktorým sa lúčime.

Vo veku 72 rokov nás opustil

pán **František Vacula**.

Odpočívajte v pokoji.

12 Bože, vznes sa na nebesia
a tvoja sláva nech je nad celou zemou

Ž 57:12

Terézia Polčicová
***01.05.1922 +03.02.2021**

V objatí s večnosťou načúvam dychu zeme a vraciam sa k svojim. Po ťažkej práci oddych sladký v tieni stromov, láskavá náruč matky zeme je už môj domov.

Vo veku 98 rokov nás opustila naša najstaršia dubovanka pani **Terézia Polčicová**.

Nech ju milostivý Boh prijme do svojho náručia.

14 Veď vieme, že ten, čo vzkriesil Pána Ježiša, s Ježišom vzkriesi aj nás a postaví nás s vami.

2Kor 4-14

Ferdinand Lánik

***05.02.1940 + 06.03.2021**

Ak človek dáva pre druhých zo seba to najlepšie, zaslúži si vďaku. V tejto chvíli nech sú naše srdcia naplnené nielen vďakou, ale aj modlitbou. Prosebnou modlitbou, aby čím skôr uzrel Božiu tvár a mohol spočinúť v Božom náručí.

Vo veku 81 rokov nás opustil pán **Ferdinand Lánik**.

Odpočívajte v pokoji.

10 Veď u teba je zdroj života
a v tvojom svetle uvidíme svetlo.

Žalm 36:10

Ján Kalinovský

***10.04.1952 + 12.05.2021**

Človek odchádza, už sa nevracia, už sa neopakuje, a predsa tu zanecháva vždy niečo po sebe, niečo, čo môže zostať jedine po človeku. Smrť preťala vlákno života, vryla do sŕdc jeho najbližších boľavú ranu, aby na ňom zostala trvalá jazva ako dôsledok straty blízkeho človeka.

Vo veku 69 rokov nás opustil pán **Ján Kalinovský**.

Odpočinutie večné daj mu Pane.

[11]Svoju milosť daj tým, čo ťa poznajú,
a spravodlivosť tým, čo majú srdce úprimné

.

Ž 36:11

Augustín Jakubec
***27.11.1938 +14.05.2021**

Smrť roztrhla chabú šnúru na ruženci všedných dní. Dotĺklo jeho srdce choré v májovom smutnom dni, upracované ruky ustali a odišiel za svojimi.

Vo veku 82 rokov nás opustil

pán **Augustín Jakubec**.

Bože nebuď mu sudcom, ale spasiteľom.

11 Lebo až po nebesia siaha tvoje milosrdenstvo
a tvoja vernosť až po oblaky.

Ž 57:11

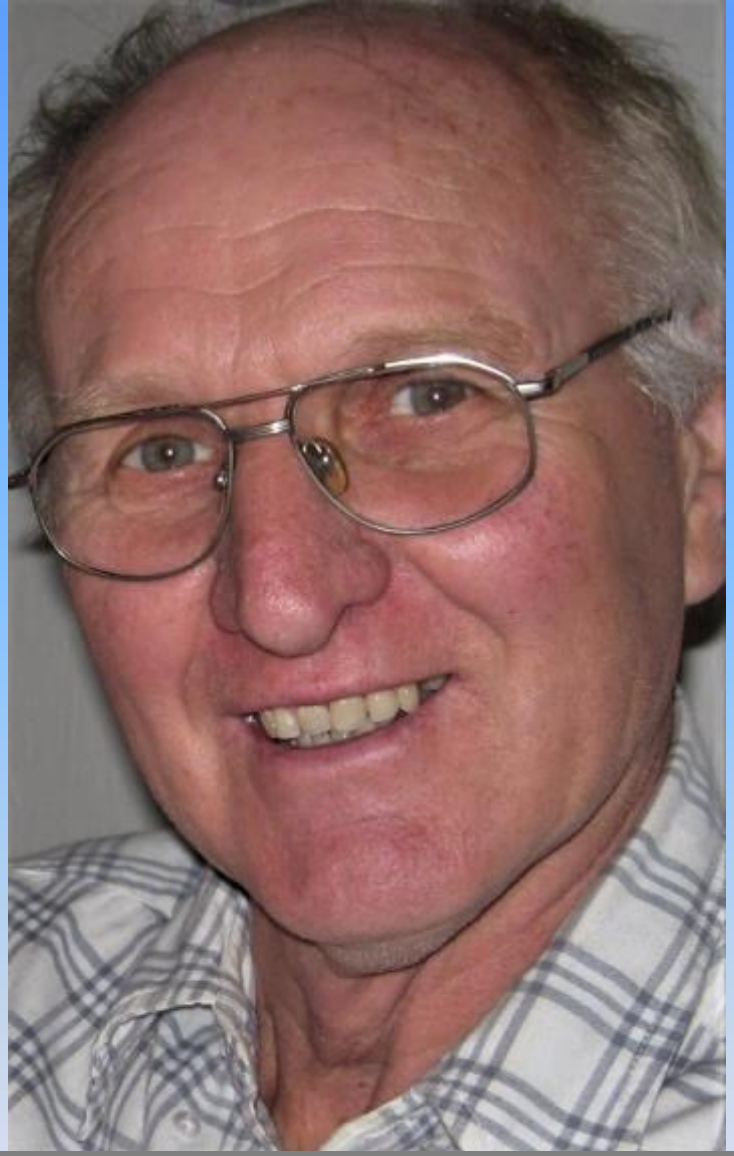

Stanislav Kosec
***20.12.1941 + 12.06.2021**

Smrť je pokoj, múdrosť prírody a strážca všedných dní. Žil tíško a skromne a tak tíško a skromne nás predišiel do večnosti. Mária, buď jeho záštitou.

Vo veku 79 rokov nás opustil

pán **Stanislav Kosec**.

Spite sladko svoj večný sen.

42 Tak je to aj so zmŕtvychvstaním: seje sa porušiteľné, vstáva neporušiteľné;
43 seje sa potupené, vstane v sláve; seje sa slabé, vstáva mocné;.

1Kor. 15:42-43

Alexander Valentovič
***29.05.1942 + 26.07.2021**

Celý pozemský život je dobou dozrievania pre tento veľký okamih a smrť nie je bodka, ale len čiarka v našom živote.

Vo veku 79 rokov nás po dlhej chorobe opustil

pán **Alexander Valentovič**.

S vďakou rodine čakajte na slávne vzkriesenie.

1 Duše spravodlivých sú však v Božích rukách, muka sa ich nedotkne.

5 Po nedlhom treste prímu veľké dobrodenie, pretože ich skúšal Boh a zistil, že sú ho hodní.

6 Vyskúšal ich ako zlato v peci a prijal ich ako celopalnú obetu.

Mudr. 3:1,5,6

Rudolf Rehuš

***14.10.1950 + 06.09.2021**

Svet sa skladá z maličkostí a tí ľudia, čo si vážia každodenný východ slnka, ľudskú schopnosť pomôcť a potešiť iných, ľúbiť a pracovať, iba Tí zanechajú na tomto svete kus seba.

Vo veku 70 rokov nás opustil pán **Rudolf Rehuš**.

Nech ti je dopriata večnosť v Božej prítomnosti.

38 A som si istý, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti **39** ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.

Rim 8:38-39*

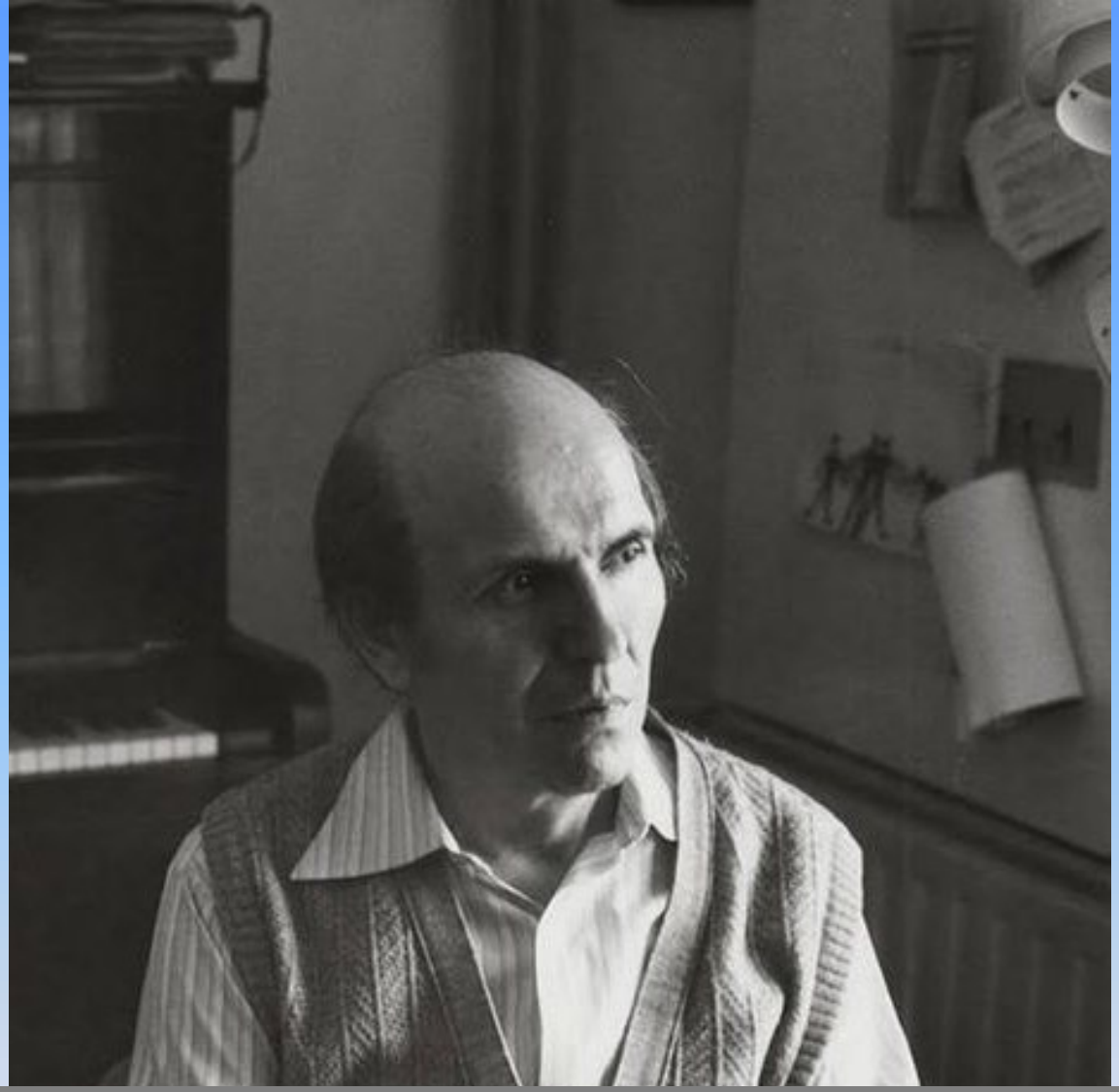

Výročie nášho rodáka

Vincent Šikula

*19.10.1936 +16.6.2001

Vincent ŠIKULA

prozaik, básnik, autor kníh pre deti a mládež, publicista, dramaturg, ale aj muzikant, rodák, kamarát a čestný občan našej obce.

Pripomeňme si tohtoročné **85. výročie nedožitých narodenín** a **20. výročie úmrtia** tohto výnimočného človeka.

Krátky životopis

Vyštudoval na Štátnom konzervatóriu v Bratislave lesný roh. Počas štúdia na konzervatóriu pôsobil ako organista v Ivanke pri Dunaji. Po skončení vojenčiny pôsobil ako učiteľ v Ľudovej škole umenia v Modre. Istý čas bol redaktorom literárneho časopisu Romboid, potom pracoval ako dramaturg Slovenskej filmovej tvorby (1969 – 1973). Až do roku 1992 bol redaktorom pôvodnej tvorby vo vydavateľstve Slovenský spisovateľ. V rokoch 1997 – 1999 bol predsedom Spolku slovenských spisovateľov.

Vinco o sebe:

Takmer každý človek chce byť hrdinom. Aj ja. Nie preto, aby predo mnou ľudia skladali z hlavy širák, ale aby som si zaslúžil, že žijem. Niekto hrdinom je a nevie o tom, iný nie je, no nadúva sa, robí zo seba hrdinu, podistým si myslí, že hrdina by nebol hrdinom, keby sa nenadúval. Všetci opakujeme: hrdinom môže byť celkom obyčajný človek. Aj to tak je.

Niektorý príbeh je taký krásny alebo zaujímavý, že ho vôbec netreba písať, lebo spisovateľ ho môže iba pokaziť. Niektorý príbeh je vhodný pre hoboj, iný pre fagot, ďalší pre dychový kvintet a niektorý pre veľký symfonický orchester.

Áno, mojou hlavnou témou je téma domova. Vlastne stále píšem o domove. Niekomu by sa mohlo zdať, že mi táto jediná téma zväzuje ruky, no ja tvrdím, že je to opačne.

Zdroj:
ŠIKULA, Vincent: O sebe. In: Slovenské pohľady, roč. IV. + 117, 2001, č. 9, s. 33 – 40 (– 64).

ŠIKULA, Vincent: Uchodené nohy romantizmu (alebo Ako som písal román o Hrebendovi). In: Knižná revue, roč. VI, 28. 2. 1996, č. 4, s. 3.

Na záver si uctime pamiatku všetkých, ktorí sa na Dubovej narodili, žili, alebo tu pracovali či radi sem chodili a opustili tento svet.

Odpočinutie večné daj im pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji.

8 Bože, aké vzácne je tvoje milosrdenstvo!
Ľudia sa utiekajú do tône tvojich krídel.

Ž 36:8

A môj jazyk preriekol:

„Daj mi poznať Pane, môj koniec i aký je ešte počet mojich dní, nech si uvedomím, aký je krátky môj život“

Ž 39(38):5